

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.
1903 Budapest, Pf.: 314/15.
Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733
IRM: 33-104, 33-140 IRM Fax: 33-133
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 105/1009- /2011. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő rendőri
intézkedés elleni panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva, a panaszos által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület 346/2011. (XI. 30.) számú állásfoglalásának megállapításaira – az ideiglenes megelőző távoltartás elrendelésének elmaradása tekintetében a panasznak

helyt adok,

minden más tekintetben azt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdése a) pontjára és (2) bekezdésére, valamint 109. §-ának (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságra – a Fővárosi Törvényszéknek címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Törvényszékhez, a 1027 Budapest II. kerület Csalogány u. 47-49. címre közvetlenül is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Pest Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos Független Rendészeti Panasztestületnél (a továbbiakban: Panasztestület) előterjesztett panasz az alábbiak szerint foglalható össze.

A panaszos - aki hivatásos rendőr alezredesként dolgozik a Budapesti Rendőr-főkapitányságon - előadta, hogy néhány héttel a panasz előterjesztése előtt befogadta lakásába a testvérét, akinek felmondott a munkáltatója, és nem volt miből eltartania magát. A panaszosnak úgy tűnt, hogy testvére megbecsüli a segítséget, azonban 2011. május 24-én 18 óra 30 perc körüli időben már harmadik napja „szinte önkívületi állapotban” érkezett meg a panaszos lakásába. A panaszos megkérte a testvérét, hogy pakolja össze a holmiját és távozzon, mert a viselkedése veszélyezteti a panaszos kiskorú gyermekét, illetve a munkáját is. Ekkor azonban a testvér feldühödve nekiesett a panaszosnak, a szekrényhez szorította, szidalmazta, többször ököllel megütötte, lefejelte és belérúgott, majd határozott tiltakozása ellenére magához vette a panaszos étkezőasztalon elhelyezett készpénzét, kb. 7-8.000 forintot.

A panaszos, amint a körülmények megengedték, azonnal hívta a rendőrséget, és rövid időn belül meg is érkezett négy rendőr a Dunakeszi Rendőrkapitányság állományából. Tájékoztatást nyújtottak a távoltartás intézményéről, a panaszos testvérét pedig útba indították. A testvér káromkodások közepette közölte a rendőrökkel, hogy miután elmennek, visszamegy a lakásba, és megöli a panaszost.

A panaszossal időközben telefonon felvette a kapcsolatot B. Sz. r. főtörzsőrmester, a Dunakeszi Rendőrkapitányság ügyeletes tisztje, aki nyilatkozta arról, hogy kíván-e magánindítvánnyal élni könnyű testi sértés, illetve lopás miatt. A panaszos azt válaszolta, hogy mind a lopás, mind a könnyű testi sértés esetében, a bizonyítás nehézségei végett ennek nem látja értelmét.

A rendőrök távozását követően a panaszos elkezdte összepakolni testvére holmiját, aminek során az egyik kardigánjában elrejtve kábítószergyanús anyagmaradványt és drog fogyasztásához használt eszközöket talált. A panaszos ekkor azonnal értesítette a rendőrkapitányság ügyeletes tisztjét, aki közölte, hogy ismét rendőrt küld, és le fogják foglalni a talált tárgyakat.

Rövidesen érkezett újabb négy rendőr. H. P. r. törzssászlós közölte a panaszossal, hogy őt kifosztás gyanúja miatt küldték a panaszos címére. A panaszos elmondta a r. törzssászlósnek, hogy nem történt kifosztás, és tájékoztatta arról, hogy az ügyeletes tiszt kábítószergyanús anyagmaradványok miatt küldte őt ki. H. P. r. törzssászlós válaszul közölte, hogy ahhoz ő nem ért, nem tudja megállapítani, hogy mi lehet az anyagmaradvány, nem kíván a dologgal foglalkozni. Mivel a r. törzssászlós hajthatatlan volt, ezért a panaszos felindultságában a gyermekével a szemébe dobta a talált dolgokat, a rendőröknek pedig megköszönte az intézkedést, és távozásra szólította fel őket. Ekkor érkezett meg a testvére, aki azonnal nekiesett a rendőröknek, folyamatosan fenyegette őket, illetve a panaszost és gyermekét.

A panaszos parancsnoka időközben felvette a kapcsolatot több illetékessel, és próbálta elérni, hogy a panaszos lakásában hatékony és szakszerű intézkedést végezzenek a rendőrök.

Ennek hatására a helyszínre küldtek egy bűnügyi technikai szemlebizottságot L. V. r. zászlós vezetésével, aki arról tájékoztatta a panaszoszt, hogy helyszíni szemlét fog végrehajtani ismeretlen tettessel szemben visszaélés kábítószerrel bűncselekmény miatt indítandó eljárásban. Ekkor már sokadszor vonta kérdőre a rendőröket a panaszos, hogy miért nem végeznek a kábítószer-fogyasztás bizonyítása érdekében vizeletminta-vételt, hiszen megalapozott a gyanú, hogy a testvére szerzett, tartott és fogyasztott kábítószer. L. V. r. zászlós kérdésére azonban a jelenlévő négy rendőr egybehangzóan állította, úgy ítélik meg, hogy a panaszos testvére nem fogyasztott kábítószer. A testvér pedig azt mondta, hogy a drog valójában az unokaöccséé.

Körülbelül ebben az időben jelent meg a helyszínen egy mentő. A panaszos tájékoztatta a mentőst a fennálló helyzetről, és kifejtette véleményét arról, hogy a rendőröknek előállítást kellene foganatosítani mintavétel céljából. Az orvos azt mondta, neki kell azt is végrehajtani, de ha az érintett önként nem veti magát alá a mintavételnek, akkor nem kényszerítheti.

A parancsnokával folytatott ismételt egyeztetést követően, előbbi tanácsára a panaszos 22 óra 21 perckor telefonon megpanaszolta az intézkedést a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: PMRFK) ügyeletén, ahol azt a választ kapta, hogy amennyiben a házban volt a kábítószer, mindhárom jelenlévő esetében el kell végezni a mintavételt. Ezzel a panaszos egyet is értett, és közölte, hogy ő maga és gyermeke természetesen önként alávetik magukat a vizsgálatnak. Az ügyeletes ígéretet tett, hogy beszél a forrónyomos készenléttel, és vissza fogja hívni a panaszoszt, erre azonban utóbb nem került sor, a mintavétel pedig nem történt meg.

Szintén parancsnoka tanácsára a panaszos előterjesztette a rendőröknek magánindítványát élet és testi épség elleni fenyegetés kapcsán, zaklatás bűncselekménye miatti felelősségre vonás érdekében. Éjfél magasságában a rendőrök közölték a panaszossal, hogy adja át a testvérenek az általa szükségesnek ítélt tárgyakat, amelyet követően útjára bocsátották.

A panaszos megítélése szerint a két rendőri intézkedés során eljáró rendőrök nem vették figyelembe a gyermeke és az ő testi épséghez, biztonságához való jogát, nem törekedtek arra, hogy testvérét felelősségre vonják, ahhoz a bizonyítékokat beszerezzék, illetve a panaszos és gyermeke bűnösségét kizárják. A kétszeri rendőri intézkedés eredménye az lett, hogy testvérét a rendőrök megerősítették abbéli meggyőződésében, hogy mindezt büntetlenül megteheti.

A Panasztestületnél előterjesztett beadvány tartalma alapján összességében megállapítható, hogy a panaszos azt kifogásolja, hogy a rendőrség nem tett eleget segítségnyújtási és intézkedési kötelezettségének sem az első, sem a második helyszínre érkezés alkalmával:

- a panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök első helyszínre érkezése alkalmával nem történt olyan intézkedés, amely biztosította volna a panaszos személyi biztonságát a rendőrök távozását követő időszakra;

- a panaszos sérelmezte, hogy testvérét nem állították elő bűncselekmény (garázdaság) elkövetésének gyanúja miatt;

- a második helyszínre érkezés kapcsán sérelmezte, hogy a helyszínre érkező rendőrök öccsét nem állították elő mintavétel céljából annak ellenére, hogy a panaszos feltételezte, testvére kábítószer hatása alatt áll.

Mindezek alapján a panaszos kérte a Panasztestület vizsgálatát, amely eljárása során megállapította a panaszos személyi biztonsághoz való jogának, valamint tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának sérelmét.

II.

A tényállás tisztázásához a hatóság részére az alábbi iratok álltak rendelkezésre:

- a panaszos 2011. május 31-én előterjesztett panaszja;
- P. M. r. százados, a PMRFK ügyeletes vezetőjének 2011. augusztus 30-án készített jelentése;
- a panaszos telefonos bejelentéseit rögzítő hangfelvételek;
- N. N. r. törzsőrmester 2011. május 24-én készített jelentése (első rendőri intézkedés);
- H. V. r. zászlós 2011. május 24-én készített jelentése (második rendőri intézkedés);
- H. P. r. törzszakasznagy 2011. május 25-én készített jelentése (panaszos meghallgatása bántalmazás ill. készpénz-eltulajdonítás kapcsán);
- B. Sz. r. főtörzsőrmester, Dunakeszi Rendőrkapitányságon ügyeleti szolgálatot ellátó rendőr 2011. augusztus 30-án 13120/105/7/11. P. ügyszámmon készített jelentése;
- Szemle megtartásáról készített jegyzőkönyv;
- a PMRFK vezetőjének tájékoztatása;
- B. A. r. őrnagy, a panaszos parancsnokának 01220-4678/2011. ált. számon, 2011. augusztus 31-én készített jelentése (a panaszos telefonos jelentése parancsnokának a lakásában folyamatban lévő rendőri intézkedésről).

A panaszos által konkrétan előadott kifogások kapcsán lefolytatott vizsgálat alapján az alábbiakat állapítottam meg.

1. A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök első helyszínre érkezése alkalmával nem történt olyan intézkedés, amely biztosította volna a panaszos személyi biztonságát a rendőrök távozását követő időszakra.

A panasz elbírálása az alábbi jogszabályok alapján történt:

Rtv. 13. § (1) A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

24. § (1) A rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

33. § (2) A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt,

f) aki a szabálysértést az abba hagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani.

A hozzátartozók közötti erőszak miatt alkalmazható távoltartásról szóló 2009. évi LXXII. törvény (továbbiakban: távoltartásról szóló törvény)

6. § (2) A rendőrség az ideiglenes megelőző távoltartást

a) helyszíni intézkedése során észlelt hozzátartozók közötti erőszakra vonatkozó tények alapján hivatalból, [...] rendelheti el.

(3) A rendőrség az ideiglenes megelőző távoltartást akkor rendeli el, ha az eset összes körülményéből, így különösen a bántalmazó és a bántalmazott által előadott tényekből, a hozzátartozók közötti erőszak helyszínéből, a hozzátartozók közötti erőszakra utaló jelekből, a bántalmazó és a bántalmazott magatartásából és egymáshoz való viszonyából a hozzátartozók közötti erőszak elkövetésére megalapozottan lehet következtetni.

Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet

3. § (1) Bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha ilyet hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli.

A hozzátartozók közötti erőszak miatt alkalmazható ideiglenes megelőző távoltartás rendőrségi feladatainak végrehajtásáról szóló 37/2009. (OT 22.) ORFK utasítás

5. Amennyiben a megállapított tényállásból – így különösen a bántalmazó és a bántalmazott által előadott tényekből, magatartásukból és egymáshoz való viszonyukból, illetve a hozzátartozók közötti erőszak helyszínéből, a hozzátartozók közötti erőszakra utaló jelekből – a hozzátartozók közötti erőszak megvalósulására megalapozottan lehet következtetni, és a bántalmazó előállításának nincs helye, úgy az intézkedő rendőr köteles az illetékes rendőrkapitányság ügyeleti szolgálatát értesíteni.

6. Az intézkedő rendőr értesítése alapján az ügyeleti szolgálat köteles a további intézkedések megtétele érdekében a rendőrkapitányság vezetője által ügyrendben kijelölt, a hozzátartozók közötti erőszak miatt alkalmazható ideiglenes megelőző távoltartásról szóló határozat kiadmányozására jogosult személy (a továbbiakban: kiadmányozásra jogosult rendőr) helyszínre irányításáról gondoskodni.

A szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény (a továbbiakban: Szabs.)

77. § (1) A rendőrség elzárással is sújtható szabálysértés esetén - ha tettenérésre kerül sor - az eljárás alá vont személyt gyorsított bírósági eljárás lefolytatása céljából őrizetbe veheti. A tettenérésre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni akkor is, ha a szabálysértés helyszínéről elmenekült elkövetőt a rendőrség az elkövetéstől számított 48 órán belül elfogja.

139/B. § (1) Aki a külön törvényben meghatározott ideiglenes megelőző távoltartó határozatban vagy a megelőző távoltartó határozatban meghatározott szabályokat megszegi, elzárással vagy százötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

A panaszos először 18 óra 45 perc körüli időben értesítette a rendőrséget, és azért kért segítséget, mert a testvére ittas állapotban megjelent a lakásánál, eltulajdonította pénzét, fenyegetőzött, és határozott kérése ellenére sem volt hajlandó távozni a lakásból.

A helyszínre két járőr érkezett, akik a panaszoshoz orvost akartak hívni, amit azonban a panaszos a kifejezett javaslat ellenére elutasított, láttelepet sem kívánt vetetni a Kórházban. Tájékoztatták a panaszost, hogy az esettel kapcsolatban magánindítványát előterjesztheti, zaklatás, lopás, illetve könnyű testi sértés bűncselekmények miatt. Felhívták arra is a figyelmet, hogy erre 30 nap áll rendelkezésre. Ezután a rendőrök távoztak.

A távoltartásról szóló törvény 6. § (2) bekezdése az ideiglenes megelőző távoltartás elrendelésére nem határoz meg kötelezettséget, hanem lehetőséget teremt az eljáró hatóság számára arra, hogy a helyszíni intézkedés során észlelt, hozzátartozók közötti erőszakra vonatkozó tények alapján hivatalból rendelje azt el. Ugyanezen paragrafus (3) bekezdése pedig rögzíti, a rendőrség az ideiglenes megelőző távoltartást akkor rendeli el, ha az eset összes körülményéből erőszak elkövetésére megalapozottan lehet következtetni.

N. N. r. törzsőrmester jelentésében leírta, hogy a panaszos fején a jobb homlokán duzzanat volt látható, és az egész intézkedés alatt a panaszos nagyon meg volt ijedve, végig sírt. A nagy ijedség miatt nyilatkozni nem tudott, miként bántalmazta őt öccse, csak annyit mondott, hogy lefejelte a homlokát, többször megrúgta és ököllel, illetve tenyérrel megütötte a fejét. Azt is rögzíti a jelentés, hogy mikor a r. törzsőrmester a panaszos kérésére távozásra szólította fel a testvért, a bejárati kapuban visszafordulva megfenyegette a panaszost, hogy ha alszik, majd visszamegy, és készüljön rá, hogy bántalmazni fogja, megöli őt.

A fentebb rögzített jogszabályok egyértelműen rögzítik, hogy a rendőr köteles intézkedést kezdeményezni, ha jogellenes cselekményt, bűncselekményt vagy szabálysértést megvalósító magatartást észlel, és köteles a feladatkörébe tartozó segítséget megadni. A korábban hivatkozott rendőri jelentések is rögzítik a panaszos látható sérüléseit, zaklatott állapotát, illetve hogy a panaszost a testvére a rendőrök jelenlétében életveszélyesen megfenyegette.

Ezen megállapítások is alátámasztják, hogy nem volt jogszabályi akadálya az ideiglenes megelőző távoltartás elrendelésének, sőt a rendőrség általános segítségnyújtási és intézkedési kötelezettségéből adódóan indokolt lett volna ennek elrendelése. Amennyiben erre sor került volna, úgy megfelelő védelmet nyújthatott volna a panaszosnak, illetve a vele egy háztartásban élő kiskorú gyermeknek a testvér visszatérése esetére is. Hiszen amennyiben a panaszos öccse nem tartotta volna be a távoltartás szabályait, úgy vele szemben a rendőrség hatékonyan fel tudott volna lépni – az Rtv. 33. § (2) f) pontja ilyen esetben előállításra, a Szabs. 77. § (1) bekezdése alapján szabálysértési őrizetbe vételre ad lehetőséget .

A fentiekben részletezettek alapján sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz, illetve személyi biztonságához való joga, így ebben a tekintetben a panaszosnak helyt adok.

2., A panaszos sérelmezte, hogy testvérét nem állították elő bűncselekmény (garázdaság) elkövetésének gyanúja miatt.

Az előállítás elmaradása vizsgálata tekintetében az alábbi jogszabályok rendelkezései az irányadók:

Rtv. 33. § (2) A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt,
b) aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható.

1978. évi IV. törvény a Büntető Törvénykönyvről 271. § (1) Aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

B. Sz. r. főtörzsőrmester jelentése rögzíti, hogy a panaszos 2011. május 24-én 18:45 körüli időben kérte a rendőrség segítségét, mivel testvére eltulajdonította pénzét, és kifejezett kérése ellenére sem hajlandó eltávozni a lakásából. A rendőrök a bejelentő részére

elmondták, hogy az esettel kapcsolatban magánindítványát előterjesztheti, zaklatás, lopás és könnyű testi sértés bűncselekmények miatt. A panaszos azonban ezen joggal nem élt.

P.M. r. százados is rögzíti jelentésében, hogy a panaszos minden bűncselekménytől eltekintett, nem akart feljelentéssel élni, és láttelepet sem kívánt vetetni. N.N. r. törzsőrmester jelentésében pedig leírja, hogy a panaszos bántalmazásról és kb. 8000 forintjának elvételéről nyilatkozott a kikerkező rendőröknek.

B.A. r. őrnagy jelentésében az olvasható, hogy a panaszos jelentést tett parancsnokának, melyben a lakóhelyén folyamatban lévő intézkedés alapjaként azt jelölte meg, hogy testvérével összevitakozott, aki bántalmazta is őt. Garázdaság bűncselekmény elkövetésének gyanújára utalást nem tett.

Az Rtv. 33. § (2) b) pontja nem ír elő előállítási kötelezettséget, csupán az intézkedő rendőr számára lehetőséget teremt arra, hogy az összes körülmény mérlegelése alapján döntsön az előállítás szükségességéről. A fentebb felsorolt rendőri jelentések egységesek a tekintetben, hogy nem rögzítenek olyan körülményeket, amelyek a garázdaság bűncselekmény elkövetésére alapos gyanút szolgáltatott volna, így nem állt fenn előállítási kötelezettség a panaszos testvére tekintetében.

Mindezek alapján a panaszos testvére előállításának elmaradása kapcsán előterjesztett panasz megalapozatlan, azt elutasítom.

3., A panaszos a második rendőri intézkedéssel kapcsolatban azt sérelmezte, hogy a helyszínre érkező rendőrök öccsét nem állították elő mintavétel céljából annak ellenére, hogy a panaszos feltételezte, testvére kábítószer hatása alatt áll.

A panasz ezen részének vizsgálatához az alábbi jogszabályok figyelembe vétele szükséges:

Rtv. 33. § (2) A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt,
c) akitől bűncselekmény gyanúja vagy szabálysértés, valamint közúti közlekedéssel kapcsolatban kiszabható, közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés bizonyítása érdekében vizeletvétel vagy véralkohol-vizsgálat céljából vérvétel, valamint műtétnek nem minősülő módon egyéb mintavétel szükséges.

N. N. r. törzsőrmester 2011. május 24-én, az első rendőri intézkedésről készített jelentésében rögzítette, hogy a panaszos testvérén ruházat átvizsgálást hajtottak végre, amely során közbiztonságra különösen veszélyes eszközt, illetve kábítószernek látszó anyagot és kábítószer fogyasztására alkalmas eszközt nem találtak.

A második rendőri intézkedést követően – H. V. r. zászlós által 2011. május 24-én - készített jelentésben rögzítésre került, hogy a testvér leheletének szaga alapján erősen ittas állapotban volt, viselkedése zavart volt, de az csak ittasságra utalt. A vele szemben, önkéntes alapon alkalmazott Drager típusú alkoholszonda 1,33 mg/l értéket mutatott. Az ügyelet által helyszínre küldött Dunakeszi Mentő, illetve Dunakeszi ügyeletes orvos véleménye szerint a testvér viselkedése szimplán ittasságra utalt, további orvosi ellátást nem igényelt.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés c) pontjában megfogalmazott előállítási ok nem állapít meg kötelezettséget, hanem a rendőr diszkrécionális jogkörébe utalja annak eldöntését, hogy

az előállításra szükség van-e. A rendőr a helyszínen megszerzett információk alapján döntött úgy, hogy a panaszos testvére tárgyai között fellelt anyagmaradvány miatt vele szemben előállítást nem foganatosít.

Tekintettel arra, hogy a panaszos kábítószer-gyanús anyagok jelenlétéről nyilatkozott, – H. V. r. zászlós jelentésébe foglaltak szerint - 21 óra 50 perckor a helyszínre érkezett L. V. r. zászlós bűnügyi helyszínelő, aki a helyszíni szemlét megkezdte. A szemle során lefoglalt kábítószer gyanús anyagmaradvány alapján a panaszos testvére ellen a Btk. 282. § (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő kábítószerrel visszaélés vétségének gyanúja miatt a Dunakeszi Rendőrkapitányságon 13120-963/2011. bü. szám alatt indult nyomozás, melyet azonban a Dunakeszi Városi Ügyészség megszüntetett, mivel a nyomozás során nem volt megállapítható, hogy a bűncselekményt a gyanúsított követte el. Az eljárás során toxikológus szakértői vélemény beszerzésére is sor került, mely szerint a gyanúsított vizeletéből nem volt kimutatható kábítószer fogyasztására utaló vegyület.

Mindezek alapján a panaszos testvére előállításának elmaradása kapcsán előterjesztett panasz megalapozatlan, azt elutasítom.

III.

A Panasztestület a panaszos által előterjesztett panaszt megvizsgálta, és a fent hivatkozott állásfoglalásában azt megalapozottnak találta. A Panasztestület megállapította a panaszos személyi biztonságához való jogának, valamint tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának sérelmét.

A határozat II. részében részletesen kifejtett indokok alapján a Panasztestület megállapításaival az 1. számon jelzett kifogás tekintetében egyetértek, a 3. számon jelzett kifogás tekintetében pedig eltérő álláspontomat (jogszabállyal alátámasztott részletes indokolással együtt) fentebb kifejtettem. A 2. számon jelzett kifogás tekintetében a Panasztestület állást nem foglalt. Ezen panaszt a vonatkozó jogszabályi rendelkezések alapján elutasítom.

Hatásköri és illetékességi szabályokat az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdése tartalmazza, miszerint „Akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette - választása szerint - panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.”, és „A Testület a panaszt kilencven nap alatt vizsgálja meg. A Testület az állásfoglalását külső befolyástól mentesen alakítja ki. A Testület az állásfoglalását megküldi az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók számára. Az országos rendőrfőkapitány a panaszról az állásfoglalás kézhezvételét követő harminc napon belül közigazgatási hatósági eljárásban dönt. Ha az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók határozatban eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.”

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 55. § (1) bekezdés;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése, valamint a 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) a) pontja és (2) bekezdése, valamint a 109. § (1) és (3) bekezdései;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 12. § (1) bekezdés, 24. § (1) bekezdés, 33. § (2) b) és c) pontok, 92. § (1) bekezdés, 93. § /A (6) (7) és (9) bekezdései;
- 1978. évi IV. törvény a Büntető Törvénykönyvről 271. § (1) bekezdés;
- Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 3. § (1) bekezdés;
- Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 282. § (1) és (5) a) pontja;
- a hozzátartozók közötti erőszak miatt alkalmazható távoltartásról szóló 2009. évi LXXII. törvény 6. § (2) a) pontja és (3) bekezdése;
- a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 77. § (1) bekezdés, 139/B. § (1) bekezdése;
- a hozzátartozók közötti erőszak miatt alkalmazható ideiglenes megelőző távoltartás rendőrségi feladatainak végrehajtásáról szóló 37/2009. (OT 22.) ORFK utasítás 5. és 6. pontjai.

Budapest, 2012. február „ „

Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány